

stroški dala napraviti železne vezi, izkopati kanale in je ukrenila še marsikaj, kar jo je veliko stalo, da bi rešila poslopje. Pozneje je nastal tudi potres, vsled katerega so se razpoke v zidovju še povečale.

Prišlo je tako daleč, da se je moralo l. 1904, torej lansko jesen, šolsko poslopje zapreti, ker ni bilo več varno v njem stanovati. Oblastnijam, naučenemu in notranjemu ministru in namestniku v Gradcu se je o tej stvari že sporočilo. Zidati se mora torej novo šolsko poslopje. V tem čisto nenavadnem slučaju bi morala vendar vlada vmes poseči, osobito če se bo pokazalo, kar se tudi gotovo pričakuje, da državni tehnik ni čisto brez krivde, da se je moralo šolsko poslopje, katero stoji na popolnoma neprilicnem prostoru, zapreti. Občina je pri tem čisto nedolžna in naj bi imela zdaj zopet toliko stroškov! Dovoljujem si torej postaviti sledeči nasvet: „Visoka zbornica naj blagovoli skleniti: „Od c. kr. vlade se zahteva, da pusti zadevo šolskega poslopja v Globokem pri Brežicah natanko preiskati ter podeli občini izdatno podporo, da si postavi novo šolsko poslopje.“ Usmilite so, gospoda moja, te uboge občine, katera bi se morala brez lastne krivde globoko zadolžiti, da more zopet postaviti novo šolsko poslopje.

Visoka vlada pa naj blagovoli uvaževati vse težnje, katere sem prednašal, da: 1.) podeli prebivalcem, ki so prizadeti na Spodnjem Štajerskem po vremenskih uimih, izdatno podporo; 2.) ukrene vse potrebno v smislu sklepa deželnega zbora štajerskega gledè plazov v haloških gorah; 3.) uravnava struge rek in potokov; 4.) prejkoprej ukrene vse potrebno, da reši vas Gregovce ob Sotli; 5.) dodeli občini Globoko za stavbo nove šole potrebno državno podporo. S tem končam. (Odobrovanje: Dobro! dobro!)

Rusko-japonska vojska.

Slednjič so se vendar odločili Japonci za prodiranje, ako je verjeti vestem, ki so došle te dni iz bojišča. Gotovo so sprevideli, da je to čakanje zanje neugodno. Kuropatkin namreč poroča, da so začeli Japonci na vzhodnem krilu z veliko močjo prodirati. Seveda so se temu navalu morale predne čete, ki so obstajale večinoma iz konjeniških čet, umakniti na zadaj stoječo armado. Zaradi tega ni verjeti japonskim in angleškim poročilom, da so bili Rusi poraženi. Nadalje tudi poročajo angleški viri, da je došla velika armada preko kitajskega ozemlja Rusom za hrbet. Če je to resnica, potem so Japonci na grdi način kršili mednarodno pravo in Kitajska, ki je to dopustila, je sokriva tega prestopka. V tem slučaju se bodo morali Rusi umakniti. Seveda vse vesti niso verjetne, zato sedaj ne moremo natanko presoditi položaja.

Državni zbor.

Volitev v odseke.

Začetkoma zdajšnjega zasedanja državnega zbora so izstopili iz „Slovanske zveze“ 3 rusinski poslanci, namreč: Barwinsky, Gladyczovski in Pihuljak; 2 Rusina sta še ostala člana „Slovanske zveze“, namreč: Dr. Dlužansky in Dr. Mandyčevsky. Vsled izstopa so prvi trije se odpovedali izvo-

skoraj ves čas pred svojo smrtjo porabili v to, da so tem pomagali reševati uradniške reči ter jim vrejevali v trajni spomin samostanski arhiv.

Bilo je toraj življenje rajnega očeta Jerneja Postružnik, kakor smo videli, delo in trpljenje po nasvetu našega G. J. Kr., ki pravi: „Delajte, dokler je dan, ker pride noč, ko ne more nihče več delati.“

Priporoča pa se vsem znancem in prijateljem v gorečo molitev! Bog jim daj večni mir in počitek in večna luč jim naj sveti!

litvam v nekatere odseke, v katere so voljeni namesto njih drugi člani „Slovanske zveze“ in sicer v nagodbeni odsek: Šuklje; v carinski odsek: Pogačnik; v naučni odsek: Spinčič; v socijalno politični odsek: Dr. Dulebič; v poljedelski odsek: Žičkar in v ustavni odsek: Dr. Hruban.

Nova železnična zveza Dunaja s Trstom.

Že par let sem se zida proga nove železnice, katera vtegne južni železnici precej škodovati. To progo zida avstrijska država na svoje stroške. Ta proga sega preko Goriškega, Gorenjskega in Koroškega. Stroški so bili proračunjeni na 178 milijonov kron. Toda že zdaj se je pokazalo, da bodo stroški mnogo večji. Železnični minister sam je priznal, da bodo znašali 267 milijonov kron, toraj za 89 milijonov kron več, kakor je stalo v proračunu. Vzrokov je več: velik del bohinjskega predora je bil že dovršen; a voda je vedno vdirla v njega in morali so začeti nov predor. Med stavbo se je morala povišati plača delavcem; morali so se oskrbeti novi stroji. Železnični minister Wittek je tolažil poslance v železničnem odseku, da se bodo vsled tega povišali čisti dohodki. Če se mož le ne bo zmotil.

Boj z Italijo.

Ob priliki posvetovanja radi dovolitve vojaških novincev za l. 1905 so nekateri jugoslovanski poslanci opozarjali našo vlado na veliko nevarnost, katera nam preti od laškega kraljestva. S popolno gotovostjo se je izrekla beseda, da se vojski z Italijo ne moremo izogniti. Italija hoče dobiti v svojo last vse avstrijske primorske pokrajine in Južni Tirol; to so Lah izrekli že mnogo — mnogokrat. Avstrijska vlada pa vedno poriva v Primorje laške prebivalce ter zanemarja v eno mer tamošnje Slovence in Hrvate. Poslanec Bianchini je razan tega dokazoval, da so vse avstrijske ladje silno slabe in da mi na vsaki način bitko na morju zgubimo, če se zdaj začne vojsko z Laškimi. Ali se bo avstrijska vlada kaj ozirala na te opravičene pritožbe, je pač drugo vprašanje. Do zdaj je skoraj vedno storila to, kar so zahtevali naši Italijani. Proti naboru vojaških novincev so glasovali socijalni demokrati, Italijani in Vsenemci.

Nova obrtna postava.

Vlada je predložila novo obrtno postavo, s katero pa niso zadovoljeni trgovci. Razgovor o tej zadevi se je začel dne 24. februarja.

Proračunski odsek je začel svoje delo.

Poslanec Robič dobi vselej poročilo o dnuhanu (tobaku). Letos je proračunjen čisti dobiček, ki ga bo imela država od tobaka, na 140 milijonov kron. Zemljiški davek bi nesel, ako bi se vsako leto ne odpisovalo radi raznih vremenskih uim po 10 do 12 milijonov kron, 70 milijonov kron. Iz tega je razvidno, da dobiva država od tobaka vsaj še enkrat toliko, kakor od zemljiškega davka.

Vinorejski odsek

izdeluje novo postavbo zoper pačenje vina. Vinski trgovci bodo morali dokazati, od kod imajo svoje blago. V tej zadevi se godijo sedaj mnoge sleparije na škodo vinorejcem. Prodaja se pod naslovom: „vina iz slavno znanih vinogradov“ vino, ki ni nikdar v tistem kraju rastle. Socijalni politični odsek izdeluje postavbo za zavarovanje zasebnih uradnikov; a nastale so mnogotere težave, da delo ne napreduje. Poročevalec je Čeh dr. Fort.

Dopisi.

Št. Ilj pri Velenju. (Smrt.) V petek, dne 17. svečana smo pokopali blago ženo, gospo Lizo Kotnik, mater g. dr. Kotnika, sodn. tajnika v Celju, in Cilike Trobejeve, nadučiteljeve soproge. Rajnika je bila znana kot vzorna, pridna, postrežljiva in radodarna ženka; čislali so jo povsod, kjer so jo poznali; posebno je bila priljubljena pri ljudeh v Šaleški dolini. V zadnji dobi po smrti velezaslužnega župnika in deželnega poslanca dr. Lipolda, kateremu je ves čas zvesto in skrbno vodila

gospodarstvo, ni bilo v Šaleški dolini ženitovanja, cerkvenih svečanostij ali večjih veselice, kjer bi ne bilo dobre Lize, ki je povsod preskrbela najboljšo kuhinjo za goste. Še pri zadnjem birmovanju prevz. ekscelece kneza in škofa v Šaleški dolini, je morala dan za dnevom od župnije do župnije, da je pomagala pogostiti visoke goste; kjer je bila ona v kuhinji, se je poznalo takoj. Pomagala je pa tudi povsod rada, kamor so jo le klicali; celo vžaljena je bila, če je niso vabili na pomoč.

Marljivo delavko in veselo družabnico so naravnost ljubili kmetje, kmetice, tržani in tržanke; saj ji pa po celi dolini niso drugače rekli kot „naša oltika“ ali teta.

Med dolgotrajno boleznijo, med katero je ležala pri svoji hčerki v Št. Ilju, so pokazale zlasti prijateljice, kako cenijo svojo blago družabnico; dan za dnevom so jo prihajale tolažiti, da se ji bo kmalo zboljšalo. Toda tega dneva ni čakala. Previdena s sv. zakramenti je mirno zaspala dne 16. febr. ob pol 7 uri zjutraj.

Pogreb je bil naravnost veličasten, kakoršen se ne vrši navadnim kmeticam ali tržankam. Prišlo je sorodnikov in znancev iz Celja, Frankolovega, Maribora, Slovenjgradca, Polzele in Šoštanja; Velenjčanke so prišle skoro vse, da počaste še zadnjič svojo prijateljico; posebno je veselilo človeka, ko je videl, da se je zbralo toliko domačega ljudstva iz Št. Ilja; cerkev je bila natlačeno polna.

Po domači navadi se poslovi v imenu rajnke, predno so jo dali v rakev, šentiljski župan, kmet Koren, ki je znan kot dober kmetski govornik. Njegove besede so šle do srca vsem navzočim.

Sprevod so vodili č. g. duh. svet. Smečnik, č. g. župnik Cizej in č. g. Fr. Šaloven.

Po sv. maši in cerkvenih obredih se je pomikala dolga vrsta žalujočih proti pokopališču. Ob gomili je govoril č. g. duh. svet. Smerečnik in zlasti povdarjal, kako blaga žena je bila rajnika, katere ne bodo pogrešali samo ubogi ljudje, temveč tudi v prvi vrsti g. duhovniki; radi tega je treba, da ohranijo vsi pokojnico v blagem spominu, molijo za njeno dušo in za duše vseh umrlih sorodnikov iz Kotnikove, Trobejeve in Vrstovšekove hiše. Gruda za grudo je padala na rakev, izročili smo rajnko materi zemlji; tužno glaseči se glasovi šentiljskih kmetskih pevcev, ki so peli nagrobno, in glasno zvonjenje domačih zvonov ganili so vse navzoče, ki so se počasno podali vsak na svoj dom, spomnivši se marsikaterega dogodka iz rajnikinega življenja. Šaleščan.

Hošnica pri Slov. Bistrici. (Občinske volitve.) Pri nas smo imeli volitev občinskega odbora pred 14 dnevi. Dosedaj miroljubna in popolnoma narodna občina doživela je letos prvič boj z nasprotstvom. Cele mesece se je agitiralo proti staremu odboru. Tukaj ima prve zasluge Golečanov Pavel. Ta je letal od volilca do volilca, kupoval prešiče in telice, kakor mu je sodilo, pri tem pa namigaval, kdo da se naj voli. Drugi je Lipavc, še le pred dvema letoma se k nam naselivši kmet. Dobil je takšno skomino po županskem stolu, da je obiskaval volilce po noči in po dnevu in jih z različnimi obljubami vabil na svojo stran. Kakšno stranko sta ta dva zastopala, nam ni jasno, ker prvi je pristaš „Štajerca“, drugi pa neprijatelj cerkve. Kjer sta dva, pridruži se rad še tretji, in to je bil Golečan. Skrajna nismo niti verjeli, da bi ta, nekdanj tako naroden mož, se sedaj bratil s temi ljudmi. Pa žalibog, zgodilo se je! V nadi gotove zmage so agitirali do zadnjega trenutka. Pridejo na volišče in pripeljejo seboj: iz Laporja edinega Štajercijanca Tišlerja, iz Križnega vrha Golca, Blažuna, Lipa, Skerbiša, iz Dolgega vrha Ceka, iz Vrhol Kobala, in na zadnje je še z njimi držal Goznik iz Hošnice. Ko tukaj zagledajo velikansko število krščansko-narodnih volilcev, pade jim pogum, da nekateri takoj odidejo. Ostali se vdeležijo volitve v tretjem razredu. Toda ko vidijo svoj velikanski propad, začno se jim tresti hlače, tla so jim prevroča, in predenj začne voliti

drugi razred, zginili so iz volišča kakor kafra. Drugi in prvi razred je volil edno-glasno naše kandidate. Zmaga je bila tako veličastna, da smo prepričani, da se ne bo ta stranka zaradi doživelega propada upala več priti na volišče. Po preteku osmih dni, ker ni bilo pritožbe, se je potem vršila volitev župana in dveh svetovalcev, za katere so izvoljeni: gg. Franc Mlakar kot župan, Andrej Pirš in Filip Kavkler kot svetovalec. Vi pa, kateri ste se dali od nasprotne stranke premotiti, spoznajte to in ne hodite več ljudem take vrste na limanice. Več volilcev.

Iz Cirkovec. Slišal sem, da bode priredilo bralno društvo veliko veselico; in šmentana para, mislil sem si, tu pa že moram zraven biti, ker kaj enakega ni v Cirkovec vsak dan. Hitro sem si naročil fine čreveljčke, veste, iz „hujskardabona“, oh kako se bom vrtel in poskakaval po udarcih slavne „repa-fažou-godbe“, oj, to bo krasno, pokali bodo moji novi čreveljčki ob tla, da bo veselje, kajti dal sem si lepe svetle podkvice na petjake pribiti in čisto novo srajco mi je krojač napravil, po najnovejši modi njo je moral pri-krojiti. Da bi se pa prav lepo svetila, so jo mati trikrat prali, ker jim jo je vsakokrat ta gromski maček poneznalil s svojimi šapami, ki je poprej za streho tisto divjačino lovil in potem na peči na moji novi lepo oprani srajci sladko počival — oj ti grdoba! Oj vse sem že imel pripravljeno in Brezimenovo Miciko sem že tudi lepo nagovarjal, da bi tudi prišla in slednjič si je z rokavom sramežljivo oči zakrila, rekoč, da bi že prišla, če ne bode ona Nikomurjeva Trezika morebiti jezna. Oj, to me je se vé zbudilo, pa kaj se če, taka veselica je vredna, da človek nekoliko trpi. Tudi sem si že sestavil krasen govor, kajti reklo se je, da bodo tudi govorniki nastopili in tedaj sem mislil: „Jurček, ti že moraš katero povedati — terentečka — saj si jo včasih znal zagosti, da so se vsi kotali od smehu!“ Oj, jaz bi jim bil povedal, pa glejte, česar se človek najbolj veseli, to mu gotovo spodleti; tako se je tudi meni zgodilo: zadnji čas se je razneala vest — ta nesrečna novica — da je „bralno društvo“ postalo „spalno društvo“ in da mré in hira in mesto na veselico bomo morali na sedmino, kjer bode gotovo ptujski „Štajerc“ nagrobni govor ali pridigo imel, kajti nekateri Cirkovljani to „korontačo“ jako čislajo, posebno če jim hvali, da je tisti „ingliš-biter“ dober in tedaj je lušno: „En frakele al pa dva, to jim korajžo da, trala, trala...“ Vendar smo pa tudi poštenjaki, ter bomo bralno društvo zopet ojačili in „korontačo“ poslali grilčke in črve loviti, tudi polžeki so za njo slastna jed. Cirkovečan.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Odbor kat. pol. društva „Sava“ ima sejo dne 5. sušca t. l. v Rajhenburgu v prostorih Unschuldove gostilne ob pol 4. popoldne s sledečim dnevnim redom: 1.) zapisnik zadnje seje se prečita, 2.) predsednik poroča o političnem položaju, 3.) prosti nasveti. Poleg odbornikov vabi se tudi občinstvo k seji, zlasti če želi kedo govoriti z gospodom dež. in drž. poslancem. — Odbor „Sava.“

S pošte. Poštni opravilec na Zidanem-mostu je postal poštni oficijal Josip Perkonik.

Poročil se je pri Sv. Juriju ob Ščavnici g. Jožef Svetonja od Kapele pri Radgoni dne 27. t. m. z gospodično Terezijo Cvetko iz Selišč. Naj bi Bog dal novoporočencema mnogo sreče in blagoslova!

Mariborske novice. Trgovca Jos. Pichler in pek Avgust Zinky sta napovedala konkurz. Pichlerja, ki je sedaj že tretjič v konkurzu, so zaprli. — Zadnjo soboto je bilo le malo špeharjev na trgu, ker jo bila tako slaba vožnja. Cene so bile vsled tega zelo visoke.

Umrli je v Slivnici pri Celju g. Anton Voga, tamošnji župan, cerkveni ključar, načelnik krajnega šolskega sveta, krajni in šolski nadzornik in posestnik, v 57 letu. Vrli mož naj v miru počiva! — V Seliščih pri Sv. Juriju ob Ščavnici je umrla Elizabeta Gomzi po kratki mučni bolezni, prevedena s sv. zakramenti, v 64. letu. Rajna je bila pobožna, krščanska žena, dobra mati in skrbna gospodinja, ter obče priljubljena in spoštovana pri rodbini in sosedih. Bodi ji zemljica lahka! — Dne 24. m. m. ob 11. uri po noči je umrla v Planinski vasi pri Planini po mučni bolezni Urša Jazbec, žena župana Jerneja Jazbec. Večna luč naj ji sveti! — Iz Središča se nam poroča: Dne 17. svečana smo tukaj izročili črni materi zemlji 82 letno Trezo Cajnko. Pokojnica je bila skrbna gospodinja; s svojim pokojnim možem sta dala šolati oba sina. Starši Frančišek je vesten učitelj in vzoren gospodar pri Sv. Bolfenku na Kogu; mlajši Valentin je že več let veroučitelj, marljiv slovenski in hrvaški pisatelj v Varaždinu. Zadnjo čast so zraven domačih treh gg. duhovnikov pokojnici izkazali č. g. kanonik in mestni župnik, č. g. mestni kaplan in č. g. veroučitelj pri Uršulinkah v Varaždinu. Bodi ji zemljica lahka! — Pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža je umrl dne 21. m. m. posestnik Anton Tomažič, oče č. g. Ivana Tomažiča, v 66. letu.

Nesreče. V Slovenjgradu v bolnišnici je umrl g. Jak. Majdič od Sv. Petra pri Spod. Dravogradu. Žaga mu je odtrgala levo nogo. Pogreb je bil v soboto, dne 22. febr. Rajni je bil blag mož.

Ptujske novice. Z bajonetom je zabodel v ptujski okolici neki pijonir brez povoda kmečkega fanta Antona Čeha, katerega rana pa ni nevarna. Pijonirja še niso našli.

Letošnji nabori. V ptujskem okrajnem glavarstvu. V Ormožu v gostilni Hafner: dne 6. marca za občine: Adrijanci, Frankovci, Ormož, Velika Nedelja, Hardek, Hermanci, Jostrovci, Kog, Koračice, Hum, Lahonci, Litmerci, Mihalovci, Sv. Miklavž, Obrež, Podgorce, Središče, Pušenci, Runeč, Savci, Samušani, Šalovci; dne 7. marca: Šardinje, Žerovince, Sodince, Trgovice, Trnovce, Veličane, Vitan, Višance, Bratonečice, Brebrovnik in Cvetkovci. V Ptuj v gostilni Petovar: dne 9. marca: Slovenjvas, Št. Andraž-Leskovec, Št. Andraž v Slov. gor., Sv. Barbara, Desnice, Dolana, Dolič, Dravci, Dragovič, Sv. Trojica v Halozah, Sv. Elizabeta, Formin, Gajovci, Gorenski vrh, Gradiš, Gruškovec, Gruški vrh, Hajdin, Jiršovci, Janšovci; dne 10. marca: Št. Janž, Jurovci, Juvanci, Krčovina, Kicari, Hlaponci, Malaves, Lancaves, Podlehnik, Št. Lovrenc na Dr. p., Št. Lovrenc v Slov. gor., Ločič, Sv. Marjeta, Sv. Mark, Meretinci, Mezgovci, Majšperg; dne 11. marca: Moškajnci, Nova cerkev, Ptujska gora, Velki Okič, Pacinje, Prvinci, Spuhlja, Pobreže, Podvinci, Polanci, Polenšak, Gornja Pristava, Bukovci, Rogoznica, Breg, Žabovci, Zagorec, Sakušak, Zavrč, Sedlašek, Skorenšnjak; dne 13. marca: Slatina, Slonci, Mestni vrh, Stojnci, Stopree, Trnovce, Trnoški vrh, Ternovec, Drstale, Turški vrh, Sv. Urban, Vereja, Velka Varnica, Brstje, Vintarovec, Bišečki vrh, Sv. Bolfank, Borovci, Vurberk, Cirkovce. V Rogatcu v gostilni Brezinšek, dne 15. marca: Dobrina, Sv. Donat, Sv. Trojica, Sv. Florijan, Sv. Mohor, Sv. Katarina, Kostrivnica, Kočice, Nadole, Nimno, Plat, Rankovec, Sv. Rok, Rogatec, Slatina, okolica Slatina; dne 16. marca: Žetale, Dolenje Sečovo, Takačovo, Černožiče, Brestovec. V okrajnem glavarstvu celjskem: V Šmarji pri Jelšah: dne 17. marca za občine: Sv. Ema, Lemberg, trg Šmarje, Št. Peter, Ponikva, Roginska gorca, Sv. Štefan in Žusem; dne 18. marca: okolica Šmarje, Nezviše, Slivnica, Zibika, Sladka gora, Tinsko in Št. Vid. V Laškem trgu: dne 24. marca: Trbovlje, Laško, Sv. Krištof, Dole in Jurklošter; dne 27. marca: Loka, Marija Gradec in Št. Rupert. V Celju: dne 29. marca: Celje okolica, Gotovlje, Št. Lovrenc, Št. Martin v Rož. dol., Žalec, Frankolovo in Svetina; dne 30. marca: Škofja vas, Dobrna, Velika Pire-

šica, Kalobje in Št. Peter v Sav. dol.; dne 31. marca: Št. Jurij ob juž. žel., Griže, Vojnik, Novacerkev in Št. Pavel pri Preboldu; dne 1. aprila: Petrovče, Dramlje, Teharje in Višnja vas. Na Vranskem: dne 13. aprila: Vransko, Braslovče, Prekop, Grajska ves, Tabor in Gomilsko; dne 14. aprila: Št. Jurij ob Taboru, Polzela in Marija Reka. V Mozirju: dne 15. aprila: Mozirje, Ljubno, Rečica, Solčava, Kokarje in Gornji grad; dne 17. aprila: Luče, Novaštifta in Bočna. Nabor se začne vsak dan ob 8. uri zjutraj, vendar pa že morajo biti naborni zavezanci ob 7. na mestu, da se uredijo. Žnjimi morajo priti župani, ki morajo pripeljati zavezance iz svoje občine. Letos gredo na nabor l. 1881, 1883 in 1884 rojeni.

Logarovci pri Ljutomeru. Občinski odbor občine logaravske imenoval je v svoji seji dne 12. prosinca 1905 g. Franca Stuhca enoglasno za častnega občana vsled njegovih zaslug tekom 25 letnega županovanja ter se je nadalje izvolil enoglasno za župana. Slovesna izročitev diplome se je vršila dne 23. m. m. Čestitamo!

Od Marije Snežne. Dne 26. m. m. se je sešla v krčmi g. Krišperja, v kateri ima tudi sedež naša „Posojilnica“, prijetna družba, ki je našla slučajno škatljo vžgalic z napisom „Bauernbund-Zündhölzer.“ Naenkrat je nastala živahna debata, kaj bi se začelo s to škatljo. Sprožila se je misel, naj se izžreba omenjena škatlica v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Navdušeni udje: Martin Lah, župnik in predsednik našega bralnega društva, gg. Rajm. Šiligoj, Jurij Zver, Marijan Zöhrer, Karl Krisper, gospa Krisperjeva in gđc. Pepika Krisperjeva, so spravili v namen družbe sv. Cirila in Metoda svoto 666 K, katera se je takoj odposlala društvenemu vodstvu. Pri tej priliki se je sklenilo, da bo odslej naprej naročeval g. Jurij Zver, trgovec pri M. Snežni, užgalice družbe sv. Cirila in Metoda in so se vsi navzoči zavezali, da ne bodo odslej naprej kupovali drugih užgalic, kakor užgalice družbe sv. Cirila in Metoda.

Štajersko sadje odlikovano. Nekaj naših vrlih mož poslalo je preteklo leto haloško sadje na razstavo v Düsseldorf v nemškem cesarstvu. Te dni pa je prejel od tam odlikovanje t. j. diplomu z veliko srebrno kolajno naš vrli, obče spoštovani gospodar in ob enem naš župan g. Anton Korenjak pri Sv. Barbari. Čestitamo iz srca! Dragi bralci „Slov. Gosp.“! Tako delujejo pri nas možje za dobro ime svojih pridelkov. Slovenci, na noge! Skrbite vse povsod, da naši krasni in rodovitni kraji zaslovijo ne le v ožji naši domovini, ampak tudi preko njenih mej in še v drugih državah po izbornih pridelkih, in zaslovelo bo po svetu tudi naše ime.

Počaščenje. Njegovo veličanstvo cesar je podelil visokorodnemu gosp. grofu Oskarju Christalniggu dostojanstvo komornika.

Oplojniška posojilnica je leta 1904 imela že 154 zadrušnikov in 117.442 K 67 v prometa.

Konjiški okrajni zastop. Cesar je potrdil izvolitev g. Frauca Poseka za načelnika in g. Jožefa Pučnika za podnačelnika konjiškega okrajnega zastopa.

Iz Slivnice. V nedeljo, dne 26. m. m. je predaval v tukajšnji šoli gosp. potovalni učitelj Goričan iz Maribora o umnem gospodarstvu oziroma kmetijstvu. Ker je bilo vreme zelo neugodno in pot slaba, se ni bilo nadejati obile udeležbe, a vendar se je zbralo 68 poslušalcev. Predavanje g. učitelja so vsi pazljivo poslušali. Umevno, saj je g. govornik predaval tako domače, tako poljudno, kakor se le redkokdaj sliši. To ni bil suhoparen, na pamet naučen govor, ampak praveat pouk z vzgledi in tudi primernimi dovtipi. Po končanem pouku se je razvil prav domač pomenek o tej in oni gospodarski stroki, o raznih gospodarskih strojih itd. Želimo, da bi gospod učitelj kmalu zopet prišel k nam in nam še kaj poučnega in zanimivega povedal. Udeležba bo drugič gotovo večja, ko izvejo tudi drugi župljani, da je res vredno priti poslušat uč-